

Uuden ajan ja uuden maailmanjärjestyksen (new age ja new world order)) kristillisyyttä ei sovi rakentaa vanhalle ja koetellulle pohjalle. Siksi tarvitaan ”paradigma” – muutos ihmisten ajatteluun ja kristilliseen käytäntöön^[1]. Uuden kristillisyyden opettajilla on tietoinen halu muuttaa asioiden merkitys. Mikä ennen on käsitetty perinteisesti, se tulee muuttua. Uusi tulkinta tulee suoraan taivaasta Jumalalta Hänen valitsemiensa uusien apostolien ja profeettojen kautta. Heidän opetuksensa on merkittävämpää kuin Raamatun sana, sillä heidän kauttaan ”Jumala puhuu tuoreesti”, kuten eräässä kirjainoksessa sanotaan.

Karismaattisessa liikkeessä pitää siis valtaa uskomus, että Jumala erikoisesti nyt ”puhuu tuoreesti” uusien apostolien ja profeettojen suun kautta. Hän antaa heille näkyjä ja ilmestyksiä. Niiden arvostelu on joko kielletty, tai ainakin tuomittavan epäuskon osoitus. Näissä piireissä kyllä puhutaan paljon siitä, kuinka Raamattu on kaiken auktoriteetti. Silti äärikarismaattinen opetus on usein pahasti ristiriidassa Raamatun kanssa. Puhe Raamatun auktoriteetista, vaikka käytäntö osoittaa muuta, pettää monet uskomaan vääriä opetuksia. Vuosien ajan Kristityn Foorumi on pyrkinyt tutkitusti tuomaan esille näitä kummallisia ristiriitaisuuksia. Runsas palaute on ollut reilusti yli 90% positiivinen. Oma jaksamistamme on auttanut suuresti, kun meille on kerrottu monen saaneen apua ja vahvistusta omaan ajatteluunsa. Monet ovat myös lähteneet pois arveluttavan opetuksen piiristä. Saatu kritiikki taas on ollut tyyliä, ”älä koske Herran voideltuun”, tai ”luuletteko olevanne kaikki tietäviä”. Asiapainotteinen, perusteltu kommentti näistä puuttuu. Läheskään täydellisiä emme ole, emmekä sellaisiksi tule, mutta rehellisiä ja raamatullista totuutta etsiviä haluamme olla. Siksi pidämme asioihin perehtymistä tärkeänä.

Olemme kaikki kelvottomia Pyhän Jumalan edessä. Ne, jotka ovat uskoneet Jumalan antamaan uhriin syntiensä edestä, ovat armahdettuja. Kun mainitsemme ihmisiä nimeltä, tarkoituksemme ei ole esittää heidän olevan jotenkin kelvottomampia kuin toiset. Julkinen kirjoitus, opetus, yms. kuitenkin edellyttää, että sitä voidaan myös julkisesti tarkastella. Suomalaisessa kristillisyydessä sitä on tehty liian vähän. Hengellistä erottelua ei oikein osata, tai sitä ei uskalleta tehdä. Pelätään ristiriitoja. Niitä tulee, kun asiat eivät pysy

asioina, vaan niistä tulee henkilökohtaisia. Valitettavan usein niin tapahtuukin. Sen ei kuitenkaan tulisi estää julkista keskustelua. Viime vuosina sitä olisi tarvittu paljon nykyistä enemmän.

Rick Joyner on uuden ajan ”profeetta”[\[2\]](#), jolla on suuri maine maailman karismaattisessa liikkeessä. Joyner on tuottoisa kirjailija, jonka kirjoja on käännetty myös suomeksi[\[3\]](#). Niissä hän kuvaa ”Jumalalta saatuja” näkyjään. Vuosien varrella monet kristityt ovat kiinnittäneet huomiota Joynerin ei-raamatullisiin opetuksiin ja outoihin yhteyksiin. Joynerin kirjoissa toistuu ajatus ”ihmeellisestä”, viimeisestä kristittyjen sukupolvesta, joka voittaa maailman tehden siitä kristillisen. Erityisesti nuoria kristittyjä vedetään mukaan uskomaan, että he ovat tai että heistä tulee Jumalan edessä aivan erityisiä uskonsotureita, joiden edessä Raamatun profeetat ja apostolit kalpenevat. Toisaalta Joyner kehottaa – aivan oikein – pyhään elämään ja nöyryyteen. Hänen teksteissään on monia ristiriitaisuuksia. Viime vuosina Joynerin kohdalla on puhuttu hänen liittymisestään Maltan Ritarit nimiseen vanhaan ritarijärjestöön, jonka alku juontaa ristiretkiaikoihin. Maltan Ritarit tunnetaan puhtaasti katolisena organisaationa.

Rick Joyner ja Maltan ritarikunta

(Tunnettu myös nimellä Johanniittain veljeskunta, myös: Hospitallers of St. John of Jerusalem, Order of St. John -1309, Knights of Rhodes 1309-1522, Knights of Malta 1522-, nykyisin: Ecumenical Hospitaller Order of St. John Knights of Malta). Jäsenyys joissakin ritareissa tai muissa järjestöissä ei tee ihmisestä roistoa tai sankaria. Tarkoitus on kysyä, kuinka raamatullinen, protestanttinen ja evankelinen kristillisyys voi yhtyä Rooman kirkon perinteeseen? Monet karismaattiset julistajat (kuten Benny Hinn) tunnustavat katolisen kirkon opit kristillisyyden oikeaksi muodoksi. Maltan ritarikunta on vanha, katolinen ja sotilaallinen organisaatio.

Rick Joyner ei peittele jäsenyyttään Maltan ritarikunnassa. Hän kirjoitti kirjan ritarikunnan historiasta 1998. Hänen mukaansa järjestön historia on ”profeetallinen esikuva tulevista Pyhän Hengen ritareista” (Joynerin artikkeli: Knights in Shining Armor). Hän tarkoittaa tulevaa mm. ”Joelin armeija”, ”puhdistettu seurakunta”, ”srk ilman tahraa ja rypyä”, ”Jumalan lasten ilmestyminen”, nimellä tunnettua kristittyä joukkoa, joka tekee maailman alamaiseksi itselleen ja kristilliselle uskonnolle.

Ylipäänsä kaikki karismaattiset johtajat ylläpitävät tätä uskomusta. ”Lokakuussa 1996 Morning Starin (Rick Joynerin järjestö) konferenssissa me kuulumme, kuinka Rick Joyner alkoi jakaa profetiaa Kristuksen ruumiille. Yksi profetioista oli lyhyt julistus, että ”nyt on aika pyöreän pöydän ritarien” tulla yhteen. Hän kuvasi nämä ritarit sitoutuneina kuninkaan alamaisuuteen, kutsuttuina ”riistämään”, vannoen ”surmaamaan lohikäärmeet” (tarkoitti taistelua vihollista vastaan) ja sitoutuneina ”löytämään pyhä malja” (Holy Grail). Ei selitetty kuinka ”Holy Grail” liittyy Herraan tai Raamattuun, tai mitä ”pyöreän pöydän ritarit” tarkoittivat. Kaikki puhuttiin profetiana ilman selitystä. Myöhemmin 1998 ”Light The Nations” konferenssissa Texasissa todistin Rick Joynerin sanovan, että hänellä on jokavuotinen ”pyöreän pöydän tapaaminen” yhdessä ”huomattavien johtajien” kanssa. Hän ei sanonut muita yksityiskohtia eikä selittänyt asiaa. Hän sanoi sen ohimennen, aivan kuin asia olisi kaikille tuttu.” (Bob ja Teri Earl, Trouble in prophet land, harvestnet.org).

Yleinen käsitys on, että Maltan ritarikunta perustettiin vuoden 1048 - 1070 jKr. paikkeilla. Sen tarkoitus oli perustaa ja ylläpitää majataloja sekä sairaaloita Pyhässä Maassa vieraillevia pyhiinvaeltajia varten. 1100-luvulla toiminta sai taistelujärjestön luonteen, kuten oli toisen ritarikunnan ”Temppeliritarit” (Knights Templars) laita. Kun paavi Clement V yhdessä Ranskan kuningas Filip IV:n kanssa yritti tuhota Tempeliritarit järjestön vuonna 1307, mestauttamalla mm. sen johtajan Jacques de Molayn, Johanniitat saivat itselleen Tempeliritarien omaisuuden (tai ainakin suuren osan siitä). Katolinen tietosanakirja (Catholic Encyclopedia) mainitsee Maltan ritareiksi nimitettävien ehdot, joita ovat mm. katolinen usko, täysi-ikäisyys, luonteen arvokkuus ja sosiaalinen asema. Ennen jäsenen piti olla ns. jalosukuinen aristokraatti. Nykyinen käytäntö on, että ”katolinen usko” täyttyy, vaikka henkilön tausta on protestanttinen, jos hän kuitenkin pitää Rooman kirkkoa oikeana kristillisyyden muotona ja täyttää sosiaaliselle asemalle asetetut ehdot (ts. on jossakin merkittävässä ja vaikuttavassa asemassa muihin ihmisiin nähden).

Nykyinen kansainvälinen nimitys järjestölle on: Ecumenical Hospitaller Order of St. John Knights of Malta. Eli luonteeltaan ekumeeninen ritarikunta. Kuten tunnettua, ekumeenista liikettä johtaa Rooman kirkko. Naisetkin (nimitys: Dame) voivat päästä jäseniksi. Ritarikunnan jäseninä ovat olleet ja ovat myös monet poliittiset, uskonnolliset, yms. eri alojen johtohahmot. Osa on aktiivijäseniä, osa ns. kunniajäseniä. Kuten kaikissa ihmisryhmissä, mukana on ollut arveluttaviakin henkilöitä. Mm. natsikenraali Reinhard Gehlen (vastuussa monista itäisen Euroopan juutalais- ja slaaviväestöön kohdistuneista hirmuteoista) ja toinen pahamaineinen natsi, Otto "arpinaama" Skorzeny. Poliittisia vaikuttajia on runsaasti, kuten Yhdysvaltain CIA:n johtajat William "Wild Bill" Donovan ja Allen Dulles, William Casey, Alexander Haig, (USA:n hallinnon johtohahmoja aikanaan), Argentiinan ex-presidentti Juan Peron (joka CIA:n dokumenttien mukaan oli osallisena natsien kultavarannon siirtämisessä Vatikaanin pankin avulla Argentiinaan). Mm. Ronald Reagan ja George Bush (vanhempi) ovat kunniajäseniä.

1800-luvulta ritarikuntaan on kuulunut protestanttinen haara.. Ritarikunta toimii myös Suomessa. Sen maallikkohaara toimii yhdistyksenä: Johanniitat ry (joka ei siis ole varsinainen ritarikunta). Ry:n jäseneksi pääsee jokainen jäsenmaksun suorittanut. Maallikkoyhdistysten toiminta ei ole uskonnollista, vaan käytännöllistä ja tarpeellista hyväntekeväisyystoimintaa, keskittyen lähinnä sairaanhoito- ja kuljetustehtäviin. Maltan ritarien risti esiintyy Rooman paavin kaavussa. Järjestö on kansainvälisesti tunnustettu ja poliittisesti arvostettu. Sen johtajalla on valtionpäämiehen asema. Järjestöllä on tarkkailijan asema YK:ssa. Sillä on kaksi poliittista suurlähetystä, toinen Angolassa, toinen Kongossa. Se ylläpitää ambulanssipalvelua ja sairaaloita. Jokainen jäseneksi otettu vannoo valan: "Lupaan kunniani kautta tehdä parhaani täyttääkseni velvollisuuteni: Jumalaa kohtaan ja Maltan Jerusalemin Pyhän Johanneksen ritarikuntaa kohtaan. Olla uskollinen ritarikunnan arvohenkilöille ja olla kuuliainen. Vihkiä (pyhittää) itseni ritarina palvellakseni kanssaihmistäni, mitä tahansa uskontoa hän edustaa. Tehdä kaikki mahdollinen täyttääkseni neljä (edellä mainittua) päähyvettä."

Maltan ritarikunnan historia ei kaikessa ole "ilman tahraa ja ryppyä". Poliittisen juonittelun lisäksi tutkijat mainitsevat sen olleen avainasemassa, kun korkea-arvoisia natsseja pakeni liittoutuneilta toisen maailmansodan lopussa. Maltan ritarit auttoivat näitä Etelä-Amerikkaan antamalla heille Maltan ritarikunnan oman passin. Maltan ritarikunnalla on pitkään ollut kansainvälinen oikeus käyttää omaa passia, vaikka se ei ole valtio! Roomalaiskatolinen tutkija ja kirjailija Penny Lernoux kirjoittaa: "Sodan jälkeen Vatikaani, OSS, SS ja Maltan ritarikunnan useat haaraosastot yhtyivät taisteluun yhteistä vihollista, N-liiton armeijaa vastaan, sekä auttoivat natsirikollisia pakenemaan. .. Paroni Luigi Parrilli, italialainen aristokraatti ja Maltan ritarikunnan/paavin kamariherra, otti osaa neuvotteluihin, joita kävivät SS:n johtajat ja CIA:n Allen Dulles."

Ritari Joyneria pidetään Jumalan profeettana. Yksi Joynerin profetioita on, että 1997 alusta yhdeksän kuukauden kuluessa suuret tuhot kohtaavat Etelä-Kaliforniaa. Niin ei tapahtunut ja asiaa seliteltiin, kuten nykyprofeetoilla on tapana. Joynerin hyvä "profeetta"ystävä Paul Cain kävi "valtiovierailulla" Saddam Husseinin Irakissa. Eräät pitivät myös häntä Maltan ritarien jäsenenä. Cain sai mainetta käydessään tervehtimässä Saddam Husseinia: "Herra todella johti meidät sinne. Kun saavuimme, saimme vastaanoton, kuljimme punaista mattoa myöten ja meidät majoitettiin presidentin palatsin vierashuoneeseen... Toisena vierailupäivänä tapasimme presidentti Saddam Husseinin hänen palatsissaan... kaduimme Amerikan osuutta, mitä olemme tehneet tälle kansakunnalle, hänelle (Saddamille) ja hänen kansalleen. Menetin lähes itsehillintäni... Juuri nyhkytysten jälkeen aloimme molemmat itkeä. Saddam Husseinilta alkoivat kyneleet valua... Me keskustelimme hänen kanssaan Irakin (kristillisestä) kirkosta ja kysyimme kovia kysymyksiä Irakin eri uskonnoista. Hän sanoi: 'Irak on ainoa arabimaa, missä tapaat kristityt ja muslimit, kaikenlaiset kristityt ja muslimit, elämässä yhdessä' ... Hän sanoi tämän moninaisuuden ja suvaitsevaisuuden johtavan aina hallituksen huipulle saakka... Oli sykhdyttävää kun sain tietää, että apulaispääministeri oli katolinen ja hänen vaimonsa Hengellä täytetty (karismaattinen) kristitty. Sitä emme olleet osanneet odottaa..." (Alkuperäinen artikkeli Joynerin Morningstar Ministries, Pineville, NC, Lainaus Joseph Chambers, Paw Creek Ministries, March/ April 1999 Vol. 13. mukaan). Mitä Paul Cain tai Rick Joyner sanovat Saddam Husseinista? Karismaattisen liikkeen yhden pääprofeetan mukaan Husseinin Irak, Hussein itse ja tämän hallinto olivat kaikkea muuta kuin diktatuuri...

Seuraavassa Personal Freedom Outreach järjestön Richard Fisherin perusteltua analyysia Joynerin opetuksista[4]:

----- Jokainen Sanaan juurtunut kristitty pitää selvänä, että kristityt eivät koskaan etene sille paikalle, että he eivät enää tarvitse Jeesuksen sanoja ja Raamatun opetusta. Silti kasvava joukko opettajia, jotka ovat itse julistautuneet profetoiksi ja apostoleiksi, ujuttavat salavirkkaa oppia, että Raamattu ei monin tavoin enää ole ajankohtainen eikä pätevä. Nämä opettajat eivät kehota hylkäämään Raamattua, mutta he esittävät näkynsä ja profetiansa tuoreina, jännittävinä ja juuri tälle ajalle tarpeellisina. He edistävät valheellista evankeliumia, johon liittyy suuri itsekorostus ja (kristillisen menestys)imperiumin rakentaminen. He lupaavat, että eräänä päivänä pahat ihmiset joutuvat luovuttamaan kaiken varallisuutensa kristityille.”

Esimerkki tästä Raamatun syrjinnästä on suositun kirjailijan Tommy Tenneyn opetus. Tenneyn tausta on Oneness liikkeessä[5]. Paljon myydyssä kirjassaan, ”The God Chasers” (suom. Jumala tähtäimessä) hän sanoo, ”Todellinen jumalan tavoittelija (jahtaaja, hätistelijä) ei ole onnellinen vain menneestä totuudesta. Hänellä tulee olla nykyinen totuus. Jumalan tavoittelijat eivät vain halua opiskella homeisia sivuja siitä, mitä Jumala on tehnyt; he ovat innokkaat näkemään, mitä Jumala tekee nyt” [6]. Tenneystä on tullut karismaattisen liikkeen juhlittu hahmo ja häntä on keuhuttu mm. Charisma lehdessä ja Pensacolan herätyksessä. Tenney kuvaa Jumalan sanaa ”homeisina sivuina”, ”sitä, mitä Jumala on tehnyt”. Tämä on vain yksi esimerkki niistä monista, kuinka uudet apostolit suhtautuvat Raamattuun. He haluavat meidän uskovan, että Kirjoitukset ovat toissijaisia ja eivät enää kuulu (täysin) aikaamme. Ajoittain he puhuvat kunnioittavasti Raamatusta, koska haluavat rauhoitella kuulijakuntansa konservatiiveja. He korottavat profetioitaan ja näkyjään tehden niistä seuraajiensa mielissä kiinnostavampia, kuin Raamatusta. Jokainen vakavasti Raamattua lukeva näkee esim. 1.Tim.4 ja 2.Tim.2 luvuista mitä nykyinen aika pitää sisällään. Superprofeettojen ja apostolien lupaama herätys on vain harhaa, petosta ja sekasortoa. Raamatun sivuuttaminen ja vallanhimoisten ihmisten mielikuvitusprofetioiden alkuperä on Latter Rain (myöhäissade) liikkeessä 1940-luvulla. Useimmat ajattelevat tuon ajan kristityt (liike aloitti Amerikan helluntailikkeessä) torjuivat sen, myös Amerikan Assemblies of God, mutta tänään monet niistä jotka vastustivat, nyt edistävät sitä.

Rick Joyner, Morning Star (aamutähti) järjestön perustaja ja johtaja, propagoi samoja ”uusi siemen”, ”superprofeetat” ja ”lopun ajan voittajat” ideoita. Joyner kertoo kääntyneensä kristinuskoon 1971 ja siitä lähtien hänellä on, ”ollut kyky nähdä erehtymättä tiettyjä tulevaisuuden tapahtumia etukäteen”. Samoin hän sanoo omaavansa kyvyn, ”toisinaan katsoa ihmisiä ja tietää yksityiskohtia heistä, kuten heidän ongelmiaan hengellisen kutsumuksensa suhteen”[7]. Joyner on kiinteässä yhteydessä toisiin itse profetoiksi julistautuneisiin henkilöihin, kuten Paul Cain ja Mike Bickle. Huolimatta ”profeetallisesta” kutsumuksestaan kokoaikaiseen tehtävään, Joyner myöntää, että hänen henkilökohtainen suhteensa Herraan oli vähäinen ja sen puute sai hänet tukeutumaan enemmän tapoihin ja menetelmiin kuin voiteluun, joka on elintärkeä totuudelle. Omantunnon kriisi sai hänet jättämään kristillisen työn 1980 ja hän ”ajautui pois Herrasta”. 1987 hän sai uuden kutsun Herran palvelukseen. Siihen liittyi sana, että Herra antaa hänen palvelutehtävänsä jollekin toiselle, jos hän ei ajoissa palaa Herran tykö[8]. Joyner ei jätä epäilyksen varaan mistä hän ajattelee löytävänsä ”Herran äänen”. Se ei ole Raamattu. ”Meidän länsimaiselle ajattelullemme on tyypillistä haluta selvä kaava, kuinka tulla tuntemaan Herran ääni. Kirjoituksissa pitää ainakin olla ilmeinen ’kuinka’, niin me ajattelemme. Monet ovat painiskelleet löytääkseen sen Sanasta, mutta se ei ole siellä. Ainoa tapa tulla tuntemaan Herran ääni on sama, kuin millä lampaat oppivat tuntemaan paimenensa äänen – viettää aikaa Hänen läsnäolossaan”[9].

Joyner väheksyy Raamattua opettamalla, että vaikka sitä käytetään muodostamaan oppi, se ei tuota viisautta, eikä anna neuvoja jokapäiväiseen elämäämme: ”Kirjoituksia yksin käytetään opin muodostamiseen, kun taas ’Herran ääni’ antaa meille ohjausta päivästä päivään ja paljastaa Herran strategisen tahdon. Raamattu ei anna tärkeitä ohjeita elämäämme, kuten kenen kanssa avioitua, mikä ammatti valita, missä asua”. Tässä Joyner on kaukana todesta[10]. Jokainen evankeliumi antaa selvät periaatteet kaikille elämänalueille. Apostoli Paavali sanoo suoraan, että Raamattu ei ole vain oppi, vaan, ”Jokainen kirjoitus, joka on syntynyt Jumalan Hengen vaikutuksesta, on myös hyödyllinen opetuksiksi, nuhteeksi, ojennukseksi, kasvatukseksi vanhurskaudessa, että Jumalan ihminen olisi täydellinen, kaikkiin hyviin tekoihin valmistunut” (2.Tim.3:16-17). Psalmissa 119:105 mainitaan, että ”Sinun sanasi on minun jalkaini lamppu ja valkeus minun tielläni.” Joyner asettaa kristityt pettäväälle pohjalle halveksimalla uskonpuhdistusta ja rohkaisemalla uskovia

seuraamaan ”unia ja näkyjä”. Hän sanoo, ”...moni protestanttinen ja reformoitu teologia ei vain haittaa, vaan itse asiassa estää kristittyjä tuntemasta Jumalan ääntä. Tällaiset teologiat voidaan jäljittää ääritulkintaan uskonpuhdistuksen motosta, sola scriptura, joka tarkoittaa ”Kirjoitukset yksin”. Hän lisää sekaannusta myöntämällä, ”Me kaikki haluaisimme peruskaavan, kuinka selittää näkyjä, mutta sellaista ei ole”^[11]. Joynerin lausunto on sama kuin vanha vitsi, ”On kaksi tapaa miellyttää naista, eikä kukaan tiedä mitä ne ovat”. Herra meitä auttakoon, jos johdatamme ihmisiä etsimään apua ongelmiinsa tarjoten heille ”ohjausta” ilman mitään varmuutta mistään. Joynerin opein ihminen saa lopulta vain päänsäryn. ----

Kuten nykyisessä profeetti liikkeessä on tapana, Joyner väittää saavansa ohjausta unien, näkyjen ja ilmestysten kautta, kuten Jeesus aikoinaan. Kirjansa The Harvest esipuheessa hän sanoo osan ilmestyksistä tulevan ”avoimina näkyinä”. Tällä tarkoitetaan ikään kuin elokuvan katsomista. Toiset ovat sisäisiä näkyjä. ”Nyt minulla on säännöllisesti näkyjä ja unia, jotka ovat täynnä symboliikkaa ja ne vaativat selityksen kuten useimmat raamatulliset näyt”. Joyner sanoo saavansa osan tiedostaan kirjaimellisesti keskustelemalla Herran kanssa. On ironista, että Joyner varottaa ”tietäjähengistä”. Hänen mukaansa tietäjä on ”väärä profeetta, joka pyrkii soluttautumaan Kristuksen ruumiiseen. Joyner ei ole kovin hyvä profeettana. Esimerkiksi voimme ottaa Y2K hysterian 1990-luvun loppupuolella. Silloin hän väitti Herran ”lopultakin alkaneen puhua asiasta”. Joynerin mukaan Jumala paljasti, että suurimmat vaikeudet Y2K asiassa syntyvät tilanteen synnyttämän paniikin takia. Joyner myös sanoi Jumalan käskeneen häntä tarkkaamaan Y2K:n aiheuttamia ongelmia, sillä ne ovat heijastusta ongelmista Kristuksen ruumiissa. Tämän mukaan, koska Y2K ei aiheuttanut sanottavia ongelmia, Kristuksen ruumiissakaan ei siis olisi ongelmia. Oliko Joynerin Jumala väärässä vai spekuloiiko Joyner asialla, jonka hän aavisti väärin.

Joynerin profetioiden luonnetta kuvaa hänen ”profeetallinen” sanansa Uudelle Seelannille (eng. New Zealand) 1991: ”Sinun nimesi on profeetallinen, tulee olemaan UUSI INTO (NEW ZEAL), joka nousee Uuden Seelannin seurakunnasta. Tämä innokkuus Herraan ja Hänen tarkoitukseensa auttaa maailmanlaajaa Kristuksen ruumista näkemään Laodikean penseän hengen... Sinun intosi tulee olemaan uusi into (New Zeal)”. Joyner käyttää samoja kliseitä, joita saamme kuulla Benny Hinnin ja muiden karismaattisten tähtien suusta kun he puolustavat teologista tietämättömyyttään ja kun heidän profetiansa osoittautuvat vääriksi. Joyner painottaa, että vaikka ei ole opiskellut journalismia tai teologiaa, hän voi sanoa ”Paavalin tavoin, että mitä olen saanut sitä en ole saanut ihmisiltä”^[12] Joynerin ja koko nykyisen profeetti liikkeen mukaan UT:n profeetat ovat eri asia kuin VT:n profeetat. Nykyiset profeetat voivat olla väärässä. Tällainen selitys vie pohjan pois koko profetoinnista. Nykyprofetia on siis pelkkää arvailua, spekulatiivista peliä. Liikkeen mukaan UT:n profeetta voi olla ajoittain väärässä ja ajoittain oikeassa. Profeetta itse ei ota vastuuta sanoistaan, vaan väärinkäyttäen 1.Kor.14:29 he siirtävät vastuun kuulijalle, jonka tulee ottaa siitä hyvä ja erottaa huono pois. Tämä selitys on Paavalin kirjoituksen vääristelyä, sillä asiayhteydessään Paavali nimenomaan painottaa, että kristityn tulee tehdä erotus väärän ja oikean profetan välillä.^[13] (Ainoa tapa erottaa väärä ja oikea profeetta on selvittää onko Herran sanana esille tuotu profetia toteutunut. Jos profetia on väärä, niin profeetta on väärä. Joynerin ja muiden karismaattisten mukaan tällaista erotusta ei ole. Täten he tekevät tyhjäksi Raamatun sanan).

UT:n professori Thomas Edgar sanoo, että Raamattu ei tue mahdollisuutta olla ”oikea profeetta”, joka antaa väriä profetioita. Viitaten em. raamatunkohtaan hän mainitsee, ettei jakeesta selviä kuinka UT:n profeetat eroavat VT:n profetoista. Hän jatkaa, että jakeen tarkoitus on painottaa onko esitetty profetia oikea vai väärä. Ei niin, että se jaetaan osiin, joista toinen osa oikeaa ja toinen väärää. Tällainen ajatus on vastoin Raamatun käytäntöä. Missään ei sanota, että UT:n ajan profetioissa olisi oikeaa ja väärää sekaisin. Oikea profeetta ei saata antaa väriä profetioita. Kun arvostelet näiden itse itsensä profetoiksi nimittäneiden sanomia, he leimaavat sinut ”fariseukseksi”, ”uskonnolliseksi” tai että sinulla on ”Iisabelin henki”. Joynerin mukaan asioita tutkivat ovat ”tuhoisa voima”. Ei ole epätavallista, että raamatullisesti asioita tutkivien ja arvostelevien sanotaan toimivan ”saatanan hengessä”. Eräs tapa koettaa välttää arvostelu on vääristää sitä koskevat raamatunkohdat. Joynerin mukaan on väärin arvostella julkisesti. (Hän viittaa Matt.18:15-17, joka kuitenkin puuttuu eri asiaan. Tämä raamatunpaikka ei puhu menettelystä koskien väärää opetusta. Jos väärä opetus on julkista, niin myös sen arvostelun pitää olla julkista. Menettely on raamatullinen).

Häpeilemättä Joyner tuo esille epärealistisia ja kummallisia ajatuksiaan: ”Lähitulevaisuudessa seurakunta ei kadehdi ensimmäisen vuosisadan seurakuntaa, vaan kaikki sanovat, että Hän todella säästi parhaan viinin

viimeiseksi. Historian kunniakkaimmat ajat ovat tulleet meidän osaksemme. Sinä, joka olet uneksinut eräänä päivänä voivasi puhua Pietarin, Johanneksen ja Paavalin kanssa, yllätyt, kun havaitset, että he ovat odottaneet tilaisuutta puhua sinun kanssasi! Olet valittu näkemään korjuun, hedelmän heidän kylvämistään siemenistä”. Joynerin mukaan kansakunnat kääntyvät uusien apostolien kautta, ”(apostolien tekemät) Ihmeet ylittävät jopa eräät mitä suurenmoisemmat raamatulliset ihmeet ja saavat kokonaiset kansat tunnustamaan Jeesuksen... Enkeli-ilmestykset tulevat olemaan niin tavallisia, että niitä ei enää pidetä merkittävänä. Herra itse ilmestyy apostolien ja vanhinten kokouksiin antamaan heille ohjeita”.^[14] Joynerin kaksi pääaluetta ovat “profeetallinen -” ja “apostolinen ennalleen asettaminen”. Se tapahtuu, kun uusi julistajien sukupolvi ilmestyy. Näillä on erityinen profeetallinen lahja. Seurakunnan alkuajan apostolinen palvelutehtävä saa täyttymyksen lopun aikana. Herra palauttaa apostolisen auktoriteetin seurakuntaan ja siitä tulee merkittävä. Nämä ovat koko seurakunnan johdossa. Raamattu ei tue Joynerin ajatusta. Efesolaiskirjeessä 2:19 kerrotaan, että seurakunta perustuu apostolien ja profeettain perustukselle. Miksi Jumala tekisi uuden perustuksen? Aina Paavalin ajoista seurakunta on ollut ”Jumalan rakennus” (1.Kor.3:9-10). Ei tarvita muuta perustusta. Joyner ei annakaan yhtään raamatunpaikkaa tukemaan mielikuvitustaan.

Joyner väittää, että kirjansa *A Prophetic Vision for the 21st Century* oli “tulosta viimeisen 10 vuoden ajalta näkyjen ja ilmestysten kautta kuullusta Herran äänestä”. Joyner esittää kirjoissaan suuria väitteitä, ”Kun olin saanut näyn, jota kuvaan kirjassani *The Call*, näin kaikkien aikakausien kunnian yhdessä hetkessä”. Joynerin ajatus jatkuvasta Jumalan ilmoituksesta ilmestysten ja profetioiden kautta on samankaltainen kuin mormonikirkon käsitys. Mormonismi edellyttää jatkuvan ilmestystiedon saamista erityisesti senhetkisen kirkon johtajan kautta, jolla on arvonimet ”näkiä”, ”profeetta”, ja ”julkituoja”. Aiemmin saatu totuus saattaa muuttua, kehittyä, sillä nykyisen profeetan kautta saatu ilmoitus on aina oikeaa. Joyner ei aina saa sanomia suoraan Herralta, vaan näkee enteitä ja mystisiä asiayhteyksiä. Profeetallinen totuus voi paljastua pallopelissä. Yksi esimerkki, ”Keväällä 1995 Bob Jones, profeettaystäväni, kertoi meille monille, että Atlanta Braves baseball joukkue tulee voittamaan mestaruuden ja se on sanoma Amerikan seurakunnalle. Tämä profetia täyttyi ja siinä oli sanoma... Mielestäni merkittävää oli myös se, että ottelun ratkaisevan kotiutuslyönnin löi David Justice. Hän on musta ja odotan nuorien, mustien daavidien nousevan ja lyövän hengelliset goljatit, jotka estävät Jumalan armeijan esiinmarssia Amerikassa... Keväällä 1996 Bob Jones sai sanan (Herralta), että Braves’it eivät sinä vuonna enää voita mestaruutta ja siinä on sanoma. Kun menin ottelutarjan viidenteen peliin Atlantassa 1996, tiesin Herran näyttävän minulle jotakin tärkeää. En pettynyt”.

Tätä typeryyttä ei tarvitse jatkaa. Olisiko Paavalin mielestä ollut hengellistä ennustaa kreikkalaisten kisojen voittaja? Istuiko hän koskaan kilpailujen katsomossa yrittäen erottaa, mikä niissä on Jumalan sanoma tai ohjaus. Menikö hän Roomassa Colosseumille katsomaan kilpa-ajaja mieltien, mitä tämä tapahtuma merkitsee hengellisesti? Joyner irvailee raamatulliselle profetialle. Sanoma Amerikalle on Kristus ja Kirjoitukset, ei kuka voittaa pallopelin mestaruuden. Yksi Joynerin pääaiheita on “sisällissota”. Artikkelissa ”Rick Joyner, kristillinen gnostikko”, Neil Richardson kirjoittaa: ”Hänen iso asiansa on suuri sisällissota. Kuten Amerikan sisällissota se käydään sinisten ja harmaiden kesken. Unissa ja näyissä sininen merkitsee usein taivasmielisyttä, taivas on sininen. Harmaa edustaa oman mielensä mukaan kulkevia, aivoja sanotaan harmaaksi aineeksi. Tämä on konflikti Pyhää Henkeä seuraavien ja niiden, jotka saattavat olla aitoja kristittyjä, mutta elävät oman mielensä ja inhimillisen viisauden mukaan, välillä”. Joynerin selitelmat tulevasta sisällissodasta ovat moninaisia ja vaihtelevia. Hän tekee ideastaan selkoa kirjoissaan: *A Prophetic Vision for the 21st Century* ja *The Final Quest*. CRN Journal tekee merkittävän havainnon, “Joynerin omaksuma väkivaltainen kuva ei ole vastaan seurakunnan liberaaleja voimia, vaan niitä, jotka eivät ole avoimia uusille näyille ja profetioille, eli niitä vastaan, jotka “uskonnollisesti” seisovat yksin kirjoitetun Sanan perustalla”. Joyner ei siis vastusta harhaoppia ja väärää opetusta, vaan niitä uskovia, jotka eivät yhdy hänen ilmoitukseensa. Hän jopa sanoo, että demonit ohjaavat niitä kristittyjä, jotka ajattelevat, käyttävät järkeään ja erottelevat.

Joynerin opetusten alkuperä juontaa pidemmälle kuin ”Myöhäissade -liikkeeseen” (Latter Rain). Nykyistä uusien profeettojen ja apostolien asemaa korostavaa liikettä sanotaan uudeksi, mutta se ei ole mitään uutta. Jokainen aikamme harhaoppi on tavattu jo ennen seurakunnan historiassa. Apostoli Paavali kohtasi Korintossa ”superapostolit” (2.Kor.11:5,13). Frederik Dale Brunner kirjoittaa tapahtumasta, ”Ensimmäistä kertaa tässä kirjeessä Paavali antaa Korinton uusille apostoleille nimen. He ovat ’isaisia apostoleja’ (huperlian apostoloi), eli hengellisiä supermiehiä. Nämä apostolit väittivät olevansa sanomassaan ja

elämässään yli Paavalin ja muiden apostolien... he ovat 'valheapostoleja'"(pseudapostoloi, jae 13). Uudet valheapostolit olivat astuneet esiin. He eivät piitanneet Jumalan Sanasta, vaan jakoivat uutta ilmoitustaan, joka teki heistä suurempia kuin Paavali ja Raamatun profeetat". 30.11.1999 kokoontui "New Millennium Apostolic Council of Prophetic Elders" (Uuden vuosituhannen profeetallisten vanhinten apostolinen neuvosto (!!!)). 12 profetiaa tuotiin julki, jotkut niistä verrattavissa TV-ohjelmissa esiintyvien ennustajien ja skandaalilehtien etusivujen otsikkojen teksteihin. "Apostolisessa neuvostossa" kokoontuivat C. Peter Wagner, Mike ja Cindy Jakobs, Duch Sheets, Tommy Tenney, Mike Bickle, Chuck Pierce, Barbara Wentroble, Jim ja Michal Ann Goll, Beth Alves ja Hector Torres. Poissa olivat mm. jäsenet Paul Cain, James Ryle, John ja Paula Sanford, Bill Hammond ja Gven Shaw.[\[15\]](#)

Joyner kumppaneineen on asettanut Raamatun auktoriteetin yläpuolelle. Tavoite tuntuu olevan päästä Kirjoituksista eroon ja saada uusi ilmoitus sen sijaan. Joyner sanoo, että tarvitsemme suoraa ilmoitusta ja profetiaa, jotta lopun ajan seurakunta täyttää tehtävänsä. Eli seurakuntaa 2000 vuotta ohjannut Raamattu ei enää ole riittävä. Miksi vaivautua tutkimaan sitä kun meillä on ihmisiä, joilla on suora linja taivaaseen? Joyner kertoo lukijoilleen ilmestyksistään, "7 vuoden aikana en saanut yhtään ilmestystä, mutta sen jälkeen sain 3-päiväisen profeetallisen kokemuksen jonka aikana koin, että Herra halusi saada minut ajan tasalle kaiken sen suhteen, jonka olin menettänyt..." Hän ei ohjaa lukijaa Raamatun Sanan ääreen ja on surullista, kuinka hän etsii Jumalan kutsua ja tarkoitusta Raamatun ulkopuolelta. Ihmisen tunteet ja kokemukset eivät ole totuuden mittari, sillä Jumalan Sana on totuus (Joh.8:32, 17:17). Silloinkin, kun Joyner käsittelee Raamattua, hän vääristelee sitä ja tekee omia selityksiään. Nämä ovat salaopillisia, erossa kyseisen kohdan kontekstista. Hän vääntää kaiken tukemaan "valtateologiaa" (Joelin armeija, dominion, valtakunta nyt), joka on pikemmin gnostilaisuutta, kuin mitään teologiaa. Myöhäissade-opetus vähentää Kristuksen ja Raamatun merkitystä korottaen ihmistä.

Joyner käyttää villiä allegoriaa. Hän esittää mm. että Paavali edustaa seurakunnan historiaa tähän saakka ja Johannes edustaa nykyistä lopun ajan profeetallista liikettä. Hän puhuu myös "evankeliumista", jota Johannes Kastaja ja Jeesus julistivat, mutta ei seurakunta enää 1. vuosisadan jälkeen.[\[16\]](#) Tämä evankeliumi on "Jumalan hyvä sana ja tulevan ajan voimat" yhdessä. Joyner perustaa tämän Hepr.6:5 kohtaan. Sitten hän liittää Ilm.11:15 tähän yhteyteen sanoen, että tämä oikea sanoma tullaan pian ilmoittamaan seurakunnalle. Helluntailiikkeeseen kuuluva pastori Joseph Chambers sanoo Joynerin kirjojen olevan samanlaisia New Age liikkeen kirjojen kanssa. Joynerin ajatus, että oikea evankeliumi on ilmoitettu hänelle 1900:n hengellisesti karun vuoden jälkeen, ei eroa muiden häntä edeltäneiden kristinuskoa soveltaneiden ryhmien ilmoituksesta. Näitä ovat mm. Mary Baker-Eddy (Kistillinen tiede), Joseph Smith (mormonit), Ellen G. White (7. päivän adventismi), Charles T. Russell (Jehovan todistajat), Herbert W. Armstrong (The Worldwide Church of God) jne. Kaikki nämä ovat sanoneet samaa omasta opetuksestaan. Ajoittain Joyner muistuttaa metafysikko E. W. Kenyonia, joka oli ns. "uusi ajattelu" liikkeen seuraaja. Periaate tässä on, että kun osaamme käyttää "hengellisiä lakeja" saamme aikaan mahtavia tuloksia. Joyner sanookin, "Hengellisessä todellisuudessa toimivat hengelliset periaatteet, kuten vastaavassa luonnollisessa todellisuudessa. Nämä hengelliset lait toimivat kaikkien niitä käyttävien kohdalla. Tosiasiassa saatanan voima on riippuvainen Jumalan määräämistä hengellisen alueen voimista". D.R. McConnell kirjoittaa Kenyonin opetuksista ja aivan sama voidaan liittää Joyneriin: "Ilmestystietonsa kautta Kenyon toivoi luovansa 'superihmisen', yliveraisen kristittyjen joukon, jota ei enää rajoita aistitieto, demonit, sairaudet eikä köyhyys. Tämä toivo on keskeinen kaikissa Kenyonin kirjoituksissa".

Joyner opettaa, että henkilökohtaisten profetioiden ei tarvitse olla yhteydessä Raamattuun. Hän sanoo, "Eräiden mukaan henkilökohtaisella profetialla pitää aina olla Raamatun vahvistus... Tämä väärinkäsitys on tulosta väärästä hermeneutiikasta". Tieten tai tietämättään hän väheksyy Jumalan Sanaa ja antaa suuren merkityksen vaikutuksille, mystisille johdatuksille, kehotuksille ja mielikuvitukselle. Joyner jopa kirjoittaa, että vääriä oppeja ei pidä lainkaan tutkia. Tutkijasta tulee tutkittavan kaltainen. Raamattu painottaa usein asioiden ja oppien tutkimista ja arvostelua. Joynerin maininta sopii kultteihin, ei kristillisyyteen. Seuraava lainaus tuo mieleen Jes.14:13-14 kohdan, jossa kerrotaan Lusiferin halusta olla Jumalaakin korkeampi. Joyner sanoo: "Ymmärtäkäämme, että Herra haluaa meidän astuvan taivaaseen, istuvan seurakunnan vuorella, nousevan pilvien yläpuolelle ja Hän haluaa meidän olevan kuten Hän." Uskomme perusta on kirjoitettu Sana. Joynerin mukaan, "Usko ei ole vain Herran sanoihin uskomista, vaan uskomista Sanaan itseensä". Hän asettaa Kirjoitukset ja niiden antajan, Jeesuksen, eri kasteihin. Näin ei voida tehdä. Hän

jatkaa, ”... Raamattu annettiin meille johtamaan meidät Jeesuksen tykö, ei ottamaan Hänen paikkaansa”. Kuinka voimme erottaa Herran Sanan ja Jeesuksen? Sana on Hänen sanaansa. Joyner yrittää ovelasti ehdottaa, että voimme saada tuoreemman sanan, ajankohtaisemman, suoraan Hengeltä, Kirjoitusten sijaan.

Joyner ei ole oikea profeetta eikä apostoli. Hänellä on vääriä opetuksia, joiden kautta Sanan arvovaltaa vähätellään. Usein hänen tekstinsä on enemmänkin utopistista ja gnostilaista, ei kristillistä. CRN Journal’ in mukaan: ”Joyner ei jätä meille valinnanvaraa. Joko pidämme häntä Jumalan valitsemana lopunajan superprofeettana tai miehenä, joka edustaa petosta ja joka pitää paljastaa.” Kyseinen ”profeetta” ja ”apostoli” on myös yhden maailman vanhimpia olevan katolisen ritarikunnan ”ritari”. Ritariuteen kuuluvat tarinat ja mystiset legendat. Surullista on, että monet kristityt kuitenkin lukevat tämän miehen mielikuvituskirjoja pitäen niitä täytenä totena.

Alaviitteet

[1] John Wimber, Rick Joyner, ym. karismaattiset puhuvat paljon ”paradigm shift” käsitteestä, joka tarkoittaa muutosta ajattelussa ja käsittämisessä. Tämä muutos ilmenee parhaiten siinä, kuinka karismaattinen liike on tuonut muihin kristillisiin suuntiin kokemuskristillisyyden, joka on syrjäyttänyt terveen raamattuopetuksen liikkeessä. Näille kokemuksille ja tulkinnoille haetaan oikeutus Raamatusta muuttamalla Sanan merkitystä, ottamalla yksittäiset jakeet irti asiayhteydestään, jne.

[2] Peter Glover, ‘Rick Joyner: Prophet of the New Christianity,’ CRN Journal, Issue 7, talvi 1999/2000: ”Joyner on yksi aikamme uuden siemenen ’superprofeetta’, siemenen, joka haluaa ennen muuta määritellä uudelleen raamatullisen kristillisyyden näinä seurakunnan viimeisinä aikoina”.

[3] Yksi Joynerin kirjoja markkinoivista kustantajista sanoo, ”Rick Joyner on profeetallinen bestsellerien kirjoittaja. Näkijä, jonka henkilöä ja sanomaa ei ihminen ole suosittlemassa. Jumala suosittelee omaansa. Vaikuttaen sen, että Suomessa Joynerin kirjat ja muutamat vierailut ovat pistäneet liikkeeseen todellisia Hengen virtoja ylitse kaikkien tunnustusrajojen”.

[4] THE HIGHER LIFE OF RICK JOYNER - CHASING THE DELUSION OF POWER AND DOMINION (Rick Joynerin korkeampi elämä – voiman ja yliherruuden harhakuva tavoittelua).

[5] Oneness – liike, joka on eräs helluntailiikkeen verso. Sen opetus korostaa, että Isä, Poika ja Pyhä Henki eivät ole kolme erillistä ”persoonaa”, vaan ainoastaan yhden Jumalan eri ilmentymiä. Eli Jeesus on sama kuin Isä jne. Opin varhaisempia nimityksiä ovat modalismi ja sabellianismi.

[6] Artikkelin suomennoksessa käytetään suoraa käännöstä eng.kielestä, ei suom.kiel. kirjan käännöstä. ”A true God chaser is not happy with just past truth. He must have present truth. God chasers don’t want to just study from the moldy pages of what God has done; they’re anxious to see what God is doing”.

[7] Rick Joyner, The Harvest. New Kensington, Pa.: Whitaker House, 1989

[8] Kuten ed.

[9] Rick Joyner, A Prophetic Vision for the 21st Century. Nashville: Nelson Publishers, 1999

[10] Hän antaa ymmärtää, että Raamatusta on turhauttavaa etsiä edes periaatteita, Herran ”ääni” kuullaan muualla kuin Sanassa. Ei ole vaikea arvata mitä sillä tarkoitetaan. Tämän koukun nielleet kristityt etsivät Herran ohjausta jokaisen profeetaksi nimetyn henkilön kautta, he kuuntelevat ääniä, tulkitsevat unia, uskovat oman mielensä tuotteisiin näkyihin. Joynerin ja muiden äärikarismaattisten asenne vahvistaa ihmisten kääntymistä uuspakanalliseen käytäntöön, jolle on puettu kristillinen kaapu. J.A.

[11] Ts. Joyner ohjaa kristittyjä luottamaan subjektiivisiin kokemuksiinsa, heille tarjottuihin profetioihin, omiin kuvitelmiin, näkyihin, uniin, jne. Sitten hän antaa ymmärtää, että ne eivät ole varmoja. Uskovan tulee perustaa käytännön toimintansa ja elämänsä Raamatun periaatteiden mukaan. Hän tulee tuntemaan Jumalan

äänen vain Raamatusta ja se ohjaa mielen ymmärrystä. Uskova on aktiivisesti ymmärrystään käyttävä ihminen, ei passiivinen näkyjen ja unien tutkija ja etsijä. Jälkimmäinen tapa kuuluu pakanuuden ja okkultismin piiriin.

[12] Paavalin sanaa lainataan aina välillä väärin tarkoituksessa, että Raamatun sanan opiskeleminen ei ole merkityksellistä sen rinnalla, mitä suorat ilmestykset ja näyt ovat. Jumala valitsi Paavalin, joka oli oppinut mies. Hän oli saanut opetusta aikansa huomattavimmilta uskonnon opettajilta. Mitä Paavali tarvitsi, oli tuon tiedon oikea soveltaminen. Jumala ohjasi hänet kasvamaan rauhassa, jotta kaikki opittukin tulisi oikeaan käyttöön ja turhaan omaksuttu karsiutuisi pois. Me tarvitsemme Jumalan armoittamia opettajia, jotka oikein jakavat totuuden sanaa. Raamattu ei halveksi ihmisen kautta saatavaa oikeaa, raamatullista opetusta, jonka alkuperä on Sanassa.

[13] Raamattu ei siis kehota pelkästään arvostelemaan profetiaa, vaan profeettaa. Jos sanoma on väärä, profeetta paljastuu vääräksi. Nykyinen profetia-käsitys leikittelee Jumalan arvovallalla. Jumala on voimallinen antamaan ja valvomaan oikean profetian. Kun Raamattu sanoo, ”Profetoimista älkää halveksuko” (1.Tess.5:20) se on käännetty tarkoittamaan, että kunhan vain profetoimisen vuoksi profetoidaan niitä näitä, niin se on merkki profetian arvostamisesta. Asiahan on päinvastoin. Väärä ja turha profetointi, sekä mitään sanomattomien ilmoitusten antaminen Herran nimessä on profetian ja Herran lahjojen halveksumista.

[14] Monet karismaattiset julistajat ovat puhuneet ”Jeesuksen ilmestymisestä”, jolla ei tarkoiteta Hänen toista tulemustaan, vaan ennen sitä tapahtuvia ilmestymisiä. Herra itse sanoo ilmestyvänsä vasta toisen tulemuksensa yhteydessä, ei Benny Hinnin mukana hänen kanssaan konferenssin puhujalavalla, ei Joynerin ja muiden kokouksissa. Jeesuksen sanoin, Matt.23:39, 24:27,30, Apt.1:11, Ilm.19:11-16, jne. Ennen Herran tulemusta ilmestyy Kristuksen sijainen, antikristus, joka vastaanotetaan ”voideltuna”.

[15] ”Profeetallisten apostolien” mukaan Venäjän juutalaisten tuli kohdata syksyllä 2000 suurta vainoa. Amerikkaan tulee suuri nuorisoherätys ja jotta nuoret tulevat seurakuntiin heidän lävistyksiään, tatuointejaan, tukkalaitteitaan yms. ei saa arvostella. Lapsista tulee uusi Samuel-sukupolvi, joka profetoi ja palauttaa Herran sanan omalle sukupolvelleen. Uusi ihmeet ja merkit liike syntyy ja se on suurempi kuin nykyinen, perustetaan parantamiskeskuksia maailman joka puolelle ja niissä parannetaan sairait ja ajetaan demonit ulos. Kokonaiset kaupungit kääntyvät ja seurakunta kokoontuu stadioneilla kokouksiinsa. Naisten keskuudessa syntyy suuri Pyhän Hengen liike ja he ovat mukana synnyttämässä suurta maailmanherätystä. Kansat tulevat kärsimään taloudellisesti, tulee suuria tulvia, maanjäristyksiä ja muita tuhoja. Jumala ravistelee hallituksia ja johtajat menevät polvilleen ja luovuttavat kansansa Herralle. Jumalan valtakunnan hallitus perustetaan uusien apostolien ja profeettojen johdossa. Jumalan valtakunnan työlle saadaan suuret määrät varoja ”markkina-apostolien” (marketplace apostles) kautta. Heillä on ”apostolinen voitelu” tehdä bisnestä. Vuosien 2000-2003 välisenä aikana erityisesti nuoret tulevat herätykseen. Lokakuuhun 2003 mennessä kaupungeissa tulisi olla apostolinen hallitusvalta, jne... Kun näitä ilmoituksia tarkastellaan, havaitaan, että nykyinen profeettaliike antaa katsauksia, jotka jokainen muutenkin ennakoi. Ei ole profetiaa, että maailmassa tulee olemaan luonnonmullistuksia ja taloudellista lamaa. Niin on aina ollut ja aina tulee olemaan. Raamatun oikea profetia lupaa ”synnytystuskien” lisääntyvän aina Kristuksen toiseen tulemuksen saakka. Raamattu sanoo jo kaiken, eikä näiden ”profeettojen spekuloinnit lisää siihen mitään uutta. Pahin asia nykyisessä profeettaliikkeessä on, että opetetaan väärän profetian olevan Jumalan vastuulla. Koska Jumala antoi profeettansa profetoida jotakin, mikä ei toteutunut, vika ei ole profeetan, vaan Jumalan. Tämä on todella ihmisen korottamista, samaa, mitä saatana puhui paratiisissa Eevalle ja Adamille.

[16] Menneiden kristillisten sukupolvien aliarviointi on tavallista karismaattisessa liikkeessä. Entiset sukupolvet eivät saaneet maailmaa kääntymään kristityksi, eivätkä ottaneet hallintavaltaa. Nyt se tehdään, lupaavat nykyiset profeetat ja apostolit. Tämä aliarviointi on taktista, sillä se estää näin uskovia tutkimasta entisten uskovien arvokkaita kirjoituksia ja oppimasta heiltä nöyryyttä ja oikeaa jumalanpelkoa.